

Zpráva z jarního srazu v Plzni Ostende, 20. až 22. června 2014

Krásný den, poslední dobou zrovna moc nestíhám a tak se dostávám ke zprávě ze srazu až dnes. Mám tedy trochu skluz, ale moc se omlouvám.

Na sraz jsme vyrazili v koloně 4 aut kolem 11 hodiny dopolední. Docela jsme ráno kmitali a tak jsem byla ráda, že jsme vyrazili už na jedenáctou. Museli jsme zabezpečit zvířátka a to se trochu protáhlo. Bartoňáci dorazili a všichni jsme mohli pálit na Plzeň. S kačenkami jsme nechtěli na dálnici a tak jsme se proplétali skrz Mělník, Slaný, Mšecí. To už jsem měla docela hlad, ale jídlo bylo zamítnuto, že se najíme, až dorazíme. Zdálo se mi to podivné, protože Michal je stále hladový, ale co nadělám, slovo většiny a já se musím podřídit. Do kempu jsme dorazili hladoví všichni, ale nikdo z ostatních to nechtěl dát na jevo. V klidu jsme se ubytovali a vyrazili něco nakoupit a pojíst. Než jsme se vrátili tak už se kemp pomalu plnil Citroënami. Zase jsme mezi svýma, tak jsme se na tento sraz těšili. Bohužel jsme nedorazili všichni, Moničce onemocněl Tomášek a tak musela zůstat doma. Pochopitelně nějaké věci jsem opět zapomněla doma, ale vše se dá vyřešit na místě. Není nad to mít kamarády. Večer jsme poseděli u vody, připravovali jsme dětem letní vánoce. Ozdobili jsme vánoční stromeček balenými bonbóny a elektrickými svíčkami a pověsili jsme ho špičkou dolů. Vyzkoušeli zapojení. Hurá vše svítí. Letní vánoce jsou připravené. Já jsem šla brzy spát, abych si pořádně odpočinula. Měla jsem na tomto srazu docela volno, protože jej připravovali plzeňáci a musím Vám říci, že se jim sraz fakt vydařil.

V sobotu dopoledne jsme se všichni shromáždili před recepcí a já měla zahájit sraz. Pak mě někdo odvolat kvůli úplně ptákovině a já jsme se po chvíli vracela.

Citila jsem, že se něco děje, ale toto jsem opravdu nečekala. Na přídatném kufru naší kačenky bylo něco položeno a zakryto víkem. Všichni chtěli, abych to víko zvedla. No moc se mi do toho nechtělo, cítila jsem nějakou kulišárnu, ale nakonec jsem odkryla krásný dost, ve tvaru a v barvách naší kačenky. Prostě co Vám budu povídat, byla jsem pěkně na měkko, dostala jsem k třicetiletému působení v klubu kachnu. A jakou ! Byla to od tvůrců dortu docela podpásovka, protože jsem to fakt nečekala a to jsem s ní ještě musela pózovat. Trochu se pronesla, vážila skoro 16 kilo a měla na sobě 2 kg marcipánu. Byla prostě úchvatná. Domů jsem jí opravdu nevezla, ale schovala jsem kačenku zpátky do lednice a odpoledne jsme si na ní všichni pěkně pochutnali, nejdříve zmizela světla a zrcátka a vlastně i marcipán, prostě jsme ji postupně rozebrali na náhradní díly a společně snědli. Všem moc děkuji, opravdu jsem to nečekala.

No, vrátíme se ke srazu. Po zahájení jsme se připravili na spanilou jízdu do vojenského muzea. Jízda se vydařila a všichni jsme se rozprchli po muzeu. Tam bylo ale vojenských strojů, majitelé jsou opravdoví nadšenci, to se všechno nedá popsat, to se opravu musí vidět. V muzeu jsme vydrželi přes dvě hodiny a stále bylo na co se dívat. Pánové se vraceli do časů vojenské služby, předháněli se a komentovali jednotlivé stroje. Z muzea jsme odjížděli již jednotlivě a my jsme zamířili pochopitelně do zoo, mrknout se, co se kde změnilo a skočit i do dinoparku. V zoo jsme se i naobědvali a v plné síle jsme vyrazili na zvířátka. Do kempu jsme se vraceli kolem čtvrté hodiny a začali jsme připravovat dětské soutěže. Tentokrát děti i dospělci hádali hádanky a zapisovali odpovědi do výkazů. Z odpovědí pak vyluštili podle klíče otázku a na ní pak odpověděli. Musím říci, že hádanky

všichni docela zvládli, ale odpovědět na otázku „ Ve kterém roce dal André Citroën rozsvítit svoje jméno čtyřmi tisíci žárovek na Eifelově věži v Paříži“ věděli pouze tři soutěžící. Bylo to v roce 1925. Soutěž byla

hodnocena Bárou Miléřovou a to tak, že za každou špatně zodpovězenou otázku v hádankách se připsal 1 trestný bod a za špatně zodpovězenou otázku 100 trestných bodů.

umístění	posádka	trestné body
1	Soukup, Soukupová	0
2	Ondra Horáček	3
3	Hana Rusnáková, Kamil Kadera, Martin Marek, Nikolka Šimanovská, Pepa Šperl a někdo bez podpisu	100
4	Hana Schillerová, Filip Brezáni a Nikolka Bartoňová	102
5	dva bez podpisu a Markétka Bartoňová	103
6	Kačenka Winterová a Šárka Kněblová	104
7	Honzík a zase nějaká neznámý.	108

V průběhu odpoledne se plnili soutěžní disciplíny pod dohledem Věry Pálkové, kde děti dostávali ihned sladkosti, které stačili konzumovat a pak už přišel letní ježíšek. Děti si zasoutěžili a dostávali dárečky, docela mě obrali o všechny dárky, které jsem přivezla. No a pak jsme se pustili do toho dortu.

Večer jsme zase posedávali u ohně, u chatek nebo pod stanem a všichni jsme se chystali na bojovku. Tentokrát nebyla v areálu, ale šli jsme za strašidly k lesu. Děti statečně prošly lesem, některé samy, jiní v doprovodu starších. I když je zde docela obtížné připravit bojovku, myslím, že se vyvedla a musím poděkovat organizátorům i strašidlům. Jen náš Ondra ztratil v lese čepičku a tak jsme mu museli slíbit, že mu seženeme jinou, prostě ji strašidla odnesla a nikdo z nás ji nenašel.

Po bojovce jsme děti zahnali do hajan a dospělci pokračovali v diskuzích a zábavě dlouho do noci, někteří z nás vydrželi až do pozdního rána, dle přesných informací odcházeli spát, když již většina z nás vstávala na snídani. Musím k jejich cti

poznamenat, že se na ukončení srazu dostavili v pořádku a v dobré náladě a to jsme ukončili sraz kolem 11 hodiny, porozdali jsme diplomy a ceny, rozházeli několik kilogramů sladkostí a se smutkem v očích jsme se postupně rozjížděli domů. Ještě jednou moc děkuji za přípravu srazu hlavně rodině Pálkových a všem ostatním.

Doufám, moji drazí, že Vás všechny uvidím na podzimním srazu v Lužanech u Jičína v termínu 19. -21. září. Jen pár větiček ke srazu. Zatím to vypadá, že všechny ceny za ubytování zůstávají stejné, doufám, že se do září nic nezmění. Jen připomínám, topit se dá v chatkách až od čísla 25, tedy v té spodní části kempu. V horní musíte dát pozor, tam vypadávají jističe. Na podzimní sraz připravujeme spanilou jízdu a motoristickou soutěž podle itineráře a jestli budu mít víc času, tak i jízdu zručnosti. Pro děti pochopitelně soutěže a nějaké to překvapení a bojovku, pro dospěláky soutěž, víc snad prozrazovat nebudu. Přeji všem krásné a bezstarostné prázdniny a pohodu na dovolené.

Mějte se fajn Milena